

“Lang zal die leven” is wat wij gewoonlijk zingen als iemand jarig is. Het is een mooie wens, maar je bent inmiddels weer een jaar ouder en dus dichterbij de dood. Hoezo lang leven?! Toch bergt dit volkse liedje in al zijn eenvoud en ogenschijnlijke onnozelheid echter ook een zekere diepgang. Je wenst iemand een lang leven toe. Daar begint het mee. Dat is heel wat.

“Lang zal die leven in de gloria” gaat het verder. Wat is dat? De gloria? Voor wie een beetje bijbelvast is roept dat meteen associaties op. De gloria van God is in het Oude Testament de heerlijkheid waarin God woont. Het is de sfeer van zijn godheid die zich ook op aarde manifesteert telkens wanneer God zich aan mensen openbaart. *Lang zal die leven in de gloria* wil dus zeggen dat we elkaar toewensen dat we lang mogen leven in de heerlijkheid van God. En dat niet alleen later, na onze dood, maar nu reeds.

Die wens stemt overeen met het geloof waarvan we in de eerste lezing een pregnant getuigenis hoorden uit het boek Wijsheid: *“God heeft alles geschapen om te leven”*. Niet zomaar leven: *“God heeft de mens geschapen voor de onsterfelijkheid, Hij heeft hem gemaakt tot een afspiegeling van zijn eigen wezen.”* We zijn dus geroepen en bestemd tot een leven in de gloria. In ons dragen wij het beeld van de onsterfelijke en eeuwige God. Leven in de gloria is dus leven vanuit het geloof dat wij het beeld van de Eeuwige in ons dragen. Het is leven in de zekerheid dat Gods glorie nu reeds ons deel is, ook al zien wij haar nog niet volkomen.

Die heerlijkheid van God heeft zich in onze wereld eens en voorgoed geopenbaard door de komst van Jezus Christus, de Zoon van God. Hij, die mens is geworden door de kracht van de heilige Geest en geboren uit Maria, Hij is de belichaming van Gods heerlijkheid. En Hij straalde die uit. Hij deelde die mee.

Dat ondervond de vrouw die al 12 jaar aan bloedvloeingen leed. Fijntjes verhaalt Marcus dat ze veel te verduren had gehad van een hele reeks dokters en haar gehele vermogen had uitgegeven, maar zonder er baat bij te vinden (waar kennen wij dat van?): *“integendeel, het was nog erger met haar geworden.”* En dan ontmoet zij Jezus. Ze wist dat ze zou genezen als ze alleen maar zijn kleren zou aanraken. En zo geschiede. *“Op hetzelfde ogenblik was Jezus zich bewust dat er een kracht van Hem uitging.”* Die kracht is de kracht van Gods glorie, de heilige Geest.

De vrouw is zich bewust van die goddelijke heerlijkheid, want op Jezus' vraag wie zijn kleren heeft aangeraakt *“kwam de vrouw zich angstig en bevend voor Hem neerwerpen.”* In het Oude Testament vinden we meerdere beschrijvingen van dergelijke Godservaringen. Telkens als Gods heerlijkheid zich openbaart vallen de getuigen angstig en bevend op de grond. De confrontatie met Gods heerlijkheid werpt de mens terug op de grond van zijn eindigheid. Hetzelfde zien we gebeuren bij Jezus' gedaanteverandering op de berg. Op het horen van de stem die zei: *“Dit is mijn Zoon, de welbeminde, luistert naar Hem”* wierpen de leerlingen zich ter aarde neer *“aangegrepen door een hevige vrees.”*

Zusters en broeders, wij allen worden geconfronteerd met onze menselijke zwakheid en eindigheid. De dood is een gegeven waaraan niemand van ons kan ontkomen. Ziekte en pijn horen bij ons menselijk bestaan. Vaak vragen wij ons af, vooral als we er in onze directe omgeving of in ons persoonlijk leven mee te maken krijgen, wat de zin ervan is. De dood heeft echter geen zin. *“Niet God heeft de dood gemaakt”* zegt de oude Wijze. In zijn beleving is de dood in de wereld gekomen door de afgunst van de duivel. Het boek Genesis verklaart haar als het gevolg van de fundamentele ongehoorzaamheid van de mens die Gods gebod heeft overtreden op aanstoken van de sluwe slang, symbool van het kwaad. Maar dat was niet Gods bedoeling. In wezen heeft God de mens geschapen voor de onsterfelijkheid.

Als Jezus zegt dat het dochtertje van Jairus niet dood is, maar slaapt, lachen alle rouwenden Hem uit. En de vrouw die al 12 jaar leed aan een ziekte die haar onrein maakte waardoor ze binnen het volk van Israël moest worden gemeden, ontvangt haar reinheid terug doordat ze Jezus' kleren aanraakt. In Gods ogen is onze dood slechts een slaap waaruit Hij ons kan opwekken door de dood en de verrijzenis van Jezus. En onze ziekten kan Hij genezen door de kracht van zijn Geest.

De liturgie van de uitvaart verwoordt ons christelijk geloof omtrent de dood met de volgende woorden: *“In de droefheid om onze vaststaande sterfelijke conditie troost ons de belofte van de toekomstige onsterfelijkheid. Gij ontnemt, God, uw gelovigen het leven niet, maar Gij verandert het.”* In het evangelie van Johannes bevestigt Jezus dat wie in Hem gelooft zal leven, ook al is Hij gestorven. *“Ieder die gelooft in Mij, zegt Jezus, zal in eeuwigheid niet sterven.”*

Die onsterfelijkheid is van een andere orde dan een soort van oneindig voortleven zoals we dat op deze aarde doen. Ons eeuwig leven is al begonnen op het moment dat wij werden gedoopt en de gave van de Geest ontvingen in het vormsel. *“Ieder die gelooft in de Menszoon, zegt Jezus tot Nicodemus, zal niet verloren gaan, maar eeuwig leven hebben.”*

“Uw geloof heeft u genezen” mocht de genezen vrouw uit de mond van Jezus horen. En de ouders van het gestorven meisje werden door Jezus aangespoord om niet bang te zijn, maar te blijven geloven. Betekent dit dat iedere zieke die niet geneest of iedere gestorvene die niet uit de dood opstaat onvoldoende geloof heeft betoond? Ik denk niet dat we dit zo moeten verstaan. Naar mijn diepe overtuiging wordt ons leven ons niet afgenomen, maar wordt het anders. Zoals iemand die van een ernstige ziekte is genezen ook niet meer dezelfde is als daarvoor, zo verandert het geloof in Jezus ook ons. Het geloof verandert onze kijk op leven en dood, op ziekte en sterven. Het geloof doet ons beseffen dat er slechts één God is, die wij niet kunnen manipuleren. En die God is een God van levenden. Wij zijn geschapen voor de onsterfelijkheid en die kan ons door geen ziekte of dood ontnomen worden.

Wij leven nu reeds in de gloria van God door ons geloof. Aan ziekte komt een einde. En de dood is overwonnen door Christus' verrijzenis. Daarom belijd ik: lang zullen we leven in de gloria. Amen.